

Ana Matnadze WGM y MI georgiana resident a Catalunya.

-Molt bé ara ets WGM, però Com va començar tot?

Em va ensenyar la meva mare quan tenia quatre anys, als sis ja vaig començar a competir i fins avui.

-Et dediques als escacs en exclusiva? Que mes fas?

Faig més coses, però per no avorrir-me, perquè els escacs no et deixen molt temps, a mi m'agrada canviar, provar coses noves, vaig estudiar periodisme, també filologia germànica, col·laboro amb el torneig del Casino, organitzo tornejos,

també tinc una organització benèfica. De tota manera, si jo no posés de la meua part, els escacs no em deixarien molt temps lliure. En la meua vida, els escacs es el que més temps m'ocupa.

-Que n'esperes de la teua participació en aquest Open?

Fer-ho tan bé com sigui possible, no?, jejeje. Intentar pujar una mica de ELO i a veure que cau.

-Llavors, no t'has marcat cap meta per a aquest torneig?

No solc fer-ho, en l'esport en general i en els escacs en particular no ets solament tu, hi ha un munt de factors que no depenen solament de tu, pots tenir un mal dia, l'altre també juga, són deu partides, no sé, no és el millor marcar-se metes, millor anar a poc a poc, lluitar cada partida i cada moviment.

-Quina imatge tens sobre aquest Open?

Uff!, solament et dic una cosa, és el millor Open que he jugat jo i que han jugat molts, és el meu Open preferit i la meua sala de joc preferida.

-Això m'ho dius per quedar bé!

No, no, no! Això tothom ho sap, podeu entrar en el meu blog i fa cinc anys ja deia el mateix, és alguna cosa especial, li tinc molt afecte, crec que no sóc molt objectiva en aquest sentit però és el meu torneig favorit.

-Quin és la teua millor partida que records?

Tinc moltes i molt diferents, però hi ha una, que pel que va significar per a mi en aquell moment, és especial, va ser la que va significar proclamar-me campiona del món sub10 per primera vegada, no és que fos cap obra d'art, però per a mi va ser molt important.

-Al món dels escacs se't dona la possibilitat de viatjar molt, Què tal portes tantes hores de viatge i tants dies lluny de casa?

M'encanta! M'encanta perquè és el meu estil de vida, si no t'agrada viatjar no tens res que fer al món dels escacs professionals, a mi m'encanta viatjar, conèixer gent, llocs nous, m'agrada molt.

-Si et concedissin un desig relacionat amb els escacs, Què demanaries?

Doncs no ho sé, potser millorar cada dia, a veure somiar tothom somia, però sóc més aviat realista, millorar cada dia és el que demanaria i així algun dia arribar a ser Gran Mestre, m'agrada veure com he anat millorant i el fet de no perdre l'ambició també és molt important.

-Veus moltes diferències entre el teu país i Catalunya en la manera com es viuen els escacs?

La principal diferència és que al meu país hi ha moltes escoles i aquí quan jo vaig venir per primera vegada, amb prou feines es notava algun moviment en aquest sentit, però pel que ha millorat, per lo que ha crescut aquí, tot el que s'ha fet, i jo ho he vist, és una cosa increïble; l'única gran diferència és que allí és una cosa històric, explica una llegenda, però diuen que és cert, que quan es casava una dona li regalaven un tauler d'escacs, d'això fa molts segles.

-Què ha aportat els escacs a la teva vida?

Moltes coses, moltíssimes. Tot el que sóc ara és gràcies als escacs, però cal tenir molta cura també, perquè els escacs desgasten moltíssim, et crema, psicològicament has de ser molt fort i has de treballar molt en tots els aspectes, en l'aspecte físic i en l'aspecte psicològic, has de saber administrar el teu temps, no obsessionar-te, si tot això ho aconsegueixes portar bé, tens molt de guanyat.

-En la teva opinió donar premis per trams de ELO baixos, beneficia o perjudica als escacs?

Bé, tot depèn de la forma amb que es miri, tot pot ser bo o dolent, podria dir-te tot el que té de bo i tot el que té de dolent, així que depèn de la manera que es miri. A mi personalment no em molesta, que cadascun tingui la seva il·lusió, il·lusió per alguna cosa, però això no es sabrà mai, sempre hi haurà gent que estigui menys contenta amb això o amb allò. És a dir sempre hi haurà algú en desacord amb alguna cosa. A mi no em molesta, a mi em sembla bé, qualsevol cosa jo la veig bé mentre funcioni.